

ΔΙΚΑΙΟ ΑΞΙΟΓΡΑΦΩΝ (δ' / στ' εξάμηνο) – Ιούνιος 2016

Ο έμπορος ενδυμάτων Β. αγόρασε από το Γ., που διατηρούσε βιοτεχνία ετοιμών ενδυμάτων, εμπορεύματα αξίας 20.000 ευρώ, εκ των οποίων 5.000 ευρώ καταβλήθηκαν σε μετρητά, ενώ για τα υπόλοιπα 15.000 ο Β. μεταβίβασε στο Γ. ισόποση συναλλαγματική εκδόσεως Δ. (η οποία παρατίθεται παρακάτω), με τη συμφωνία όμως ο Γ. να μην τη μεταβιβάσει περαιτέρω. Στη συνέχεια ο Γ. μεταβίβασε τη συναλλαγματική στον Ζ., ιδιοκτήτη νηματοργίας, έναντι τιμήματος για νήμα που αγόρασε από αυτόν ως πρώτη ύλη. Ο τελευταίος ζήτησε να τριτεγγυηθεί και ο κοινός φίλος τους, εύπορος εργολάβος Α., πράγμα που έγινε.

Λήξη την 10.6.2016	Διατακτική ΕΥΡΩ 10.000.-
Την 10.6.2016 πληρώστε με την παρούσα μόνη συναλλαγματική μου σε διαταγή Β. το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων ευρώ μόνον.-	
Προς τον Ε. Μητροπόλεως 99, Θεσσαλονίκη	Θεσσαλονίκη 10.12.2015 (υπογρ.) Δ.
Δεκτή (υπογρ.) Ε.	Τριτεγγυώμαι υπέρ του Γ. (υπογρ.) Α.
<i>(πίσω όψη)</i> Αντ' εμού στον Γ. «ανέξοδος επιστροφή» (υπογρ.) Β. Στον Ζ. «ουχί εις διαταγήν» (υπογρ.) Γ. (υπογρ.) Ζ. Εις διαταγήν του Θ. Αξία προς είσπραξη (υπογρ.) Η.	

Την 14.6.2016 ο Θ. εμφάνισε τη συναλλαγματική, όπως αυτή φαίνεται παραπάνω, προς πληρωμή στον αποδέκτη, ο οποίος και δεν την πλήρωσε. Ακολούθως απευθύνθηκε στους εξής:

1. Στον Β., ο οποίος όμως αρνήθηκε να πληρώσει ισχυριζόμενος ότι είχε συμφωνήσει με τον Γ. να μην μεταβιβαστεί περαιτέρω η συναλλαγματική. **(μονάδα 1)**

Νόμος αβάσιμος ισχυρισμός, άρθρ. 17 Ν. 5325/1932, ένσταση εκ σχέσεων του εναγομένου προς προηγούμενο κομιστή μη επιτρεπτή.

2. Στον Α., ο οποίος όμως αρνήθηκε να πληρώσει ισχυριζόμενος ότι είναι απλώς και μόνον τριτεγγυητής, και άρα ευθύνεται μόνον αν ο υπερού η τριτεγγύηση δεν πληρώσει. **(μονάδα 1)**

Νόμος αβάσιμος ισχυρισμός, η ευθύνη του τριτεγγυητού δεν είναι επικουρική, αλλά εις ολόκληρον (άρθρ. 47 Ν. 5325/1932). ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΟ ΖΗΤΗΜΑ: Το θέμα των ορίων του παρεπομένου στη τριτεγγύηση ερίζεται, η ρήτρα ουχί εις διαταγήν, τεθειμένη από τον υπερού η τριτεγγύηση οπισθογράφο, λειτουργεί απαλλακτικά για τον τριτεγγυητή κατά μία άποψη (Δελούκας), κατ' άλλη όχι (Κιάντου-Παμπούκη).

3. Στον Γ., ο οποίος όμως αρνήθηκε να πληρώσει ισχυριζόμενος ότι λόγω της ρήτρας που έχει θέσει δεν ευθύνεται έναντί του **(μονάδα 1)**

Βάσιμος ισχυρισμός, άρθρ. 15 εδ β' Ν. 5325/1932.

4. Στον Ζ., ο οποίος όμως αρνήθηκε να πληρώσει ισχυριζόμενος ότι συναλλαγματική είναι άκυρη επειδή α) δεν φέρει τον τίτλο «συναλλαγματική», β) δεν φέρει τόπο πληρωμής και γ) άλλο ποσό αναγράφεται αριθμητικώς και άλλο ολογράφως. **(μονάδα 1).**

Αβάσιμος ισχυρισμός: Υπάρχει η ονομασία συναλλαγματική εν τω κειμένω του τίτλου (=αξιογράφου, όχι επικεφαλίδας, άρθρ.1 περ. 1 Ν. 5325/1932), ο ελλείπων τόπος πληρωμής αναπληρούται από τον παρά το όνομα του πληρωτού σημειούμενον (άρθρ. 2 εδ γ' Ν. 5325/1932), ισχύει η συναλλαγματική για το ολογράφως σημειούμενο ποσό (άρθρ. 6 εδ α' Ν. 5325/1932).

5. Στον Δ., ο οποίος όμως αρνήθηκε ισχυριζόμενος ότι ο Θ. του οφείλει υπόλοιπο 15.000 ευρώ από ληξιπρόθεσμα μισθώματα εμπορικού καταστήματος, το οποίο ο Δ. εκμισθώνει στο Θ., οφειλή την οποία και προτείνει σε συμψηφισμό. (μονάδα 1).

Αβάσιμος ισχυρισμός: Ενώ η ένσταση συμψηφισμού είναι κατ' αρχήν επιτρεπτή (άρθρ. 78 παρ. 2 περ. γ' ν.δ. 17/7/1923, ένσταση ανήκουσα στον εναγόμενο αμέσως κατά του κομιστού), εδώ προβάλλεται απαραδέκτως (άρθρ. 18 εδ. β' Ν. 5325/1932) κατά του υπερού η λόγω πληρεξουσιότητας οπισθογράφηση, ο οποίος δεν είναι δικαιούχος της συναλλαγματικής. Αν είχε ομοειδή, αμοιβαία και ληξιπρόθεσμη αξίωση κατά του Η., η ένσταση θα ήταν επιτρεπτή.

Να κριθεί, με σύντομη τεκμηρίωση και αναφορά – όπου απαιτείται – σε σχετικές διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, το νόμιμο του κάθε ισχυρισμού ενός εκάστου των ανωτέρω προσώπων.